

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

1931-ben Veszprémben születtem. 1950 és 1954 között a Budapesti Műszaki Egyetem, illetve az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán folytattam tanulmányaimat.

A BME Építőmérnöki Karán szerzett oklevél megszerzése után 1954-től 1971-ig a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetben intézeti mérnök, tud. munkatárs, főmunkatárs, osztályvezető, majd 1966-tól a Vízépítési Kutatási Főosztály vezetője voltam. 1971-től 1976-ig az Országos Vízügyi Hivatalban dolgoztam előbb főosztályvezető-helyettesként, majd főosztályvezetőként és a kutatással, tervezéssel és szakoktatással, majd vízkészlet-gazdálkodással és környezetvédelemmel kapcsolatos feladatokat irányítottam. 1976-ban helyeztek vissza a Vízgazdálkodási Tudományos Kutatóközpontba, ahol 1989. július 31-ig a Hidraulikai (előző nevén Vízépítési) Intézetet vezettem. Ezután másfél évig főigazgató helyettes voltam, majd 1991. április 1-vel bíztak meg a főigazgatói tisztség betöltésével. A VITUKI Részvénytársaságnál alakítása óta a vezérigazgatói munkakört láttam el és az Rt. Igazgatóságának tagja voltam nyugdíjazásomig, 1998. november 30-ig.

Munkásságom a vízgazdálkodás több tudományterületét érinti, mint a felszíni vizek hidrológiája és tározása, vízmérés, vízépítési létesítmények helyszíni vizsgálata, folyami erőművek csúcsüzeme, az öntözés automatizációja, elkeveredés vízfolyásokban, jéghidraulika, az éghajlatváltozás vízgazdálkodási hatásai. Kandidátusi értekezésemet 1966-ban, doktori téziseimet 1995-ben védtem meg. Szakmai tevékenységem eredményeként mintegy 220 munkám jelent meg, belőlük mintegy 90 külföldön. Munkáim közül említésre méltó a Vízépítési műtárgyak vizsgálata, a Vízhozammérés, a Vízépítési hidraulika és a Norvégiában angolul is kiadott Jég a vízépítésben könyvek, illetve szerkesztésemben megjelent kétkötetes Vízépítés, továbbá a társszerzőkkel angolul írt és az USA-ban 1987-ben megjelent Alkalmazott felszíni hidrológia könyvek. 1958 és 1990 között a Vízügyi Közlemények szaklap rovatvezetője voltam.

1960 óta veszek részt a nemzetközi műszaki-tudományos szervezetek munkájában. Számos hazai vagy külföldi rendezvényen vettem részt, többen general reporterként, vagy ülés elnökeként. 1968-ban ösztöndíjjal a norvég társintézetben folytattam tanulmányokat. A Nemzetközi Hidraulikai Kutatási Szövetség (IAHR) Jégszakosztálya elnöke, tanácsának tagja, majd alelnöke voltam. Az ENSZ szakosított szerve, a WMO Hidrológiai Bizottságának 1972 óta vezetője tagja és 1984-től 1993-ig elnöke voltam. ENSZ szakértőként Sri Lankában, Nigériában, Egyiptomban és négyszer Indiában működtem közre nemzetközi projektek keretében. A Fejlődő Országok Akadémiájának előadója, a Tudósok Világszövetségének tagja vagyok.

Egyetemi oktató munkát 1962 óta folytattam, kb. 10 éven át a BME Vízépítési Tanszékén másodállású adjunktusként működtem közre. Éveken át voltam a BME-n és a GATE-n a szakmérnök államvizsga-bizottság tagja. A vízépítő szakon mintegy 15 éven át voltam az államvizsga bizottság tagja. 1988 óta címzetes egyetemi tanár vagyok a BME-n és a GATE-n. Az UNESCO égisze alatt 1966 óta rendezett angol nyelvű nemzetközi hidrológiai továbbképző tanfolyamon a hidraulikát és a hidrometriát kezdettől fogva napjainkig tanítom. A BME Építőmérnöki kara habilitációs bizottságába és doktori tanácsába 1994-ben kértek fel tagnak. Számos szakember tudományos minősítésében működtem közre bírálóként vagy bizottsági tagként.

Tagja voltam az MTA Vízgazdálkodás-tudományi, Meteorológiai és Hidrológiai Bizottságainak. 1990-1997 között az MTA Vízgazdálkodás-tudományi Bizottsága elnökeként működtem. Több

MTA ad-hoc bizottságban is munkálkodtam. A Magyar Hidrológiai Társaságnak elnökségi tagja voltam. 1990 őszén a Társaság Nemzetközi Kapcsolatok Bizottságának elnökévé, 1996 őszén az MHT elnökévé választottak. A Magyar Hidrológiai Társaságtól több kitüntetést kaptam, 1984-ben a Vásárhelyi Pál díjat. Kormánykitüntetésként 1988-ban Eötvös díjat, 1992-ben az újra alapított Vásárhelyi díjat, 1994-ben a Köztársaság Középkeresztje kitüntetést kaptam.

Az utóbbi években folytatott nemzetközi tevékenységem sokirányú. A hazai és külföldi szakkörökben ismernek, az utóbbi években különösképpen a környezeti hidrológia és hidraulikai fejlesztése terén elért saját vagy csoportos eredményeimért, amelyek az emberi tevékenység különféle vízgazdálkodási hatásaival (így a jégjárással és a kolmatációval, valamint a vízfolyásokbeli elkeveredésekkel) kapcsolatosak.

Az utóbbi években nemzetközi szervezetekben kifejtett kutatásszervező és témavezető tevékenységem ismert, különösképpen a Meteorológiai Világszervezet (WMO)-ben, az UNESCO-ban és a Nemzetközi Hidraulikai Kutatási Szövetség (IAHR)-ben. Társszerkesztője és társszerzője voltam a Katasztrófák hidrológiája kiadványnak (1989), a Véletlen szennyezések hidrológiai szempontjai (különös tekintettel a csernobili katasztrófára) c. WMO kiadványnak (1992), és az Országok vízkészlet felmérési képességének felbecslése, UNESCO/WMO kiadványnak (1996). Az emberi tevékenység hatásainak figyelembe vétele tárgykörben a NATO Budapesti (árvizek) (1994) és a NATO Visegrádi (környezetvédelem és a vízgazdálkodás fejlesztés ellentmondásai) (1996) szemináriumok társgazdátója és a velük kapcsolatos kiadványok szerkesztője voltam. Az ökohidrológiai és hidraulikai IAHR szemináriumokban kezdeményező voltam (Utrecht, 1991; Trondheim, 1994), az utrechti kezdeményezés megalapozója.

A WMO Hidrológiai Bizottsága elnökeként (1984-93, Genf), illetve a Nemzetközi Hidraulikai Szövetség alelnökeként (1988-91) kifejtett nemzetközi kutatás szervező tevékenységem révén számos külföldi rendezvényen volt vezető szerepem (elnök, general reporter, előadó). Az éghajlatváltozás hatásaival kapcsolatban a tárgybéli OTKA téma vezetőjeként elért eredményeimről 1995-ben átfogó kiadványt jelent meg. Tagja voltam az Éghajlatváltozás Kormányközi Panel (IPCC) második munkacsoportjának, és vezető szerző a hidrológiai fejezethez (megjelent 1995-ben). Részt vettem az Európai Unió PECO projektje révén az éghajlatváltozásnak az európai vízgazdálkodásra gyakorolt hatása téma kidolgozásában és az átfogó kiadványban (1997).